

яку кредитори не виявили претензій, така заборгованість вважається погашеною, і ліквідація підприємства відбувається у звичайному порядку. Якщо заборгованість є податковою, то згідно з п. 8.5 Інструкції «Про порядок обліку платників податків», при виявленні заборгованості перед бюджетом відповідний орган державної податкової служби не знімає його з обліку, а складає повідомлення про наявність заборгованості зі сплати податків і зборів.

Література

1. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України від 14.05.1992 р. № 2343-ХІІ // Відомості Верховної Ради. – 1992. – № 31. – Ст. 440.

2. Зикова И.В. Юридические лица: создание, реорганизация, ликвидация / И.В. Зикова. – М.: Изд-во «Ось-89», 2005. – 256 с.

3. Ковжарова Е. Заплутаний процес припинення діяльності СПД / Е. Ковжарова // Юридичний журнал. – 2013. – № 10. – С. 21-25.

УДК 346.3 (043.2)

Чайковська А.О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козачок І.Я., к.ю.н.

ГОСПОДАРСЬКИЙ ДОГОВІР В СИСТЕМІ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА

Умови ринкової економіки, характерні для сучасної України, диктують необхідність прискореного руху до більш ефективної економічної формації, заснованої на цивілізованих ринкових відносинах, які відповідали б критеріям, прийнятим у розвинутих країнах.

Зазначена обставина обумовлює актуальність дослідження сучасних господарських договорів, які слугують основним правовим інструментом, що опосередковує відносини суб'єктів господарювання в умовах ринку.

Відповідно до частини 1 статті 179 Господарського кодексу України, майново-господарські зобов'язання, які виникають між суб'єктами господарювання і не господарюючими суб'єктами – юридичними особами на підставі господарських договорів, є господарсько-договірними зобов'язаннями [1, с. 73].

Відсутність законодавчого визначення поняття «господарський договір» викликає його неоднозначне визначення і тлумачення в науковій літературі.

Як особлива категорія господарського законодавства і права України, господарський договір має певну правову основу.

Господарські договори в Україні з прийняттям Господарського кодексу регулюються:

а) загальними (про зобов'язання, договір, зобов'язання, що впливають з договорів) і спеціальними (купівля-продаж, поставка, контрактація сільськогосподарської продукції, постачання енергетичними та іншими ресурсами, лізинг, підряд, будівельний підряд, виконання науково-дослідних або дослідно-конструкторських та технологічних робіт, перевезення, транспортне експедирування, зберігання на товарному складі, позика, кредит, банківський вклад, банківський рахунок, факторинг, комерційна концесія тощо) статтями Цивільного кодексу;

б) нормативно-правовими актами господарського законодавства: Господарським кодексом, законами України про окремі види господарської діяльності (інвестиційну, зовнішньоекономічну, транспортну тощо) [2, с. 111-112].

В.С. Щербина господарський договір визначає як домовленість суб'єкта господарювання з іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання, спрямована на встановлення, зміну або припинення їх прав та обов'язків у сфері господарювання [6, с. 282].

О.А. Беляневич зазначає, що господарський договір є збірним (узагальнюючим) поняттям, до якого відносяться різні договірні типи, що мають схожі принципи нормативної регламентації [3, с. 452].

Неможливість повною мірою виявити сутність договору за допомогою термінів «угода», «домовленість», стала основною причиною розвитку «актової теорії», у межах якої договір розглядається як сумісний правовий акт (акт-дія), що передбачає збереження волевиявлень суб'єктів акта, які або спрямовані на регулювання їхньої власної поведінки та/або поведінки інших суб'єктів, завдяки чому встановлюється необхідний правовий результат (правова норма, індивідуальне правове установа і т.ін.), або становлять собою правомірні дії, що безпосередньо виступають правовим результатом [4, с. 32].

С.А. Подоляк пропонує розглядати господарський договір як засновану на господарській угоді, яка слугує юридичною (правовою) підставою виникнення зобов'язальних правовідносин, за якими визначається юридичний (правовий) характер, соціально-правову систему, спрямовану на досягнення правової мети [5, с. 147].

Таким чином, аналізуючи всі вищевикладені погляди на поняття господарського договору, дане поняття можна визначити як домовленість, укладену за встановленим змістом та формою, між учасниками господарських правовідносин, спрямовану на встановлення, зміну чи припинення прав та обов'язків, досягнення конкретної мети та забезпечується у випадку порушення можливістю застосування небажаних наслідків.

Література

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV (зі змін. та допов.)// Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.

2. Бочкова І.І. Концепція, ознаки та значення господарського договору за законодавством України / І.І. Бочкова // Форум права. – 2011. – № 2. – С. 111-115.

3. Договірне право України. Загальна частина: навч. посіб. / [Боднар Т. В. Дзера О. В., Кузнецова Н. С. та ін.]; за ред. О. В. Дзери. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 896 с.

4. Мілаш В.С. Комерційний договір у господарському праві: теоретичні проблеми становлення та розвитку: дис... д-ра юрид. наук: 12.00.04 / Вікторія Сергіївна Мілаш. – Х., 2008. – 430 с.

5. Подоляк С.А. Господарський договір та його юридичні конструкції – недійсність, нікчемність, неукладеність – в сучасних умовах / С.А. Подоляк // Часопис Київського університету права. – 2009. – № 3. – С. 146-150.

6. Щербина В.С. Господарське право: підруч. / В.С. Щербина. – 5-те вид., перероб. і допов. – К.: Юрінком Інтер, 2012. – 600 с.

УДК 347.739 (342.6)(043.2)

Шамова В.М., студентка,
Київський університет права НАН України, м. Київ
Науковий керівник: Загрішева Н.В., старший викладач

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРАВОВОГО СТАТУСУ ДЕРЖАВНИХ ТА ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ

Законом України «Про виконавче провадження» від 02.06.2016 р. № 1404-VIII, що набрав чинності одночасно із Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» від 02.06.2016 р. № 1403-VIII, було запроваджено інститут приватних виконавців.

Оскільки цей інститут є новим для України, то постає питання: чим же приватні виконавці відрізняються від державних?

По-перше, відповідно до ЗУ «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» (далі – Закон № 1403-VIII) державні виконавці є державними службовцями, а отже, на них поширюється дія Закону України «Про державну службу» та згідно з цим законом посада державного виконавця належить до посади категорії «В». Приватний виконавець є суб'єктом незалежної професійної діяльності та, по суті, є самозайнятою особою на кшталт адвоката чи нотаріуса.

По-друге, суттєва відмінність полягає також і у вимогах до приватних та державних виконавців. Відповідно до Закону № 1403-VIII приватним